

OZSVÁTH ZSUZSA

Madaras mese

*Elvitte a kedvem egy madár.
Felkapta az utcakőről
és már vitte,
vitte is oda,
ahol még ő maga se jár.*

*Már hetedhét országon túl járt
rajtam az eszem.
Azt is vitte a madár
és szívem
maradt csak.*

*Akkor mondtam a madárnak:
add vissza a kedvem;
az eszem elhagy magától is,
de nélkülük szívesen is
szívtelen vagyok.*

*És mondta a madár: szíves
engedelmeddel, nem tehetem.
Majd ha szívedből leszel eszes
és eszedből is kedves:
megkapod, kedvesem.*

OZSVÁTH ZSUZSA zs-vel és th-val. Echte nagyváradi. Nyert már irodalmi (Kortárs Hangon) és dalszövegíró (MR2 Petőfi rádió) pályázatot is. Publikál a kolozsvári Heliikonban, valamint magyarországi (Agrida) megjelenése is volt már.

meghalunk

*mind meghalunk egyszer
a sok-sok cukortól
a szívritmuszavartól
eláll a lélegzetem
vagy ha túlzásba viszem
a túlzásokat és vehetem
zokon a másét. vagy
megbetegszik a májam
(a sok cukortól persze)
ideg-összeroppanást kapok
torkomon akad a szálka
mint más szemében
a saját rövidlátásom
vagy leesek a létráról
magával ragad egy autó
(persze benne a pasi is
totál magával ragadó)
szóval mind meghalunk
egyszer
és páran meghalunk
kétszer
ha a szó szerinti gondok
nem szív szerinti dolgok
tehát mind meghalunk
mondom
aztán
– mint ki jól végezte dolgát –
talán élni is fogunk*

nem látszik

*Benőtte
a dudva, muharszöszök
a hajban,
durva kóró csupán
az ujjperc,
földbe gyökereztek
a lábak;
itt bordákból van a
kerítés,
csoffadt füleket
fúj a szél,
kis, tompa kavicsok
a szemek,
szóhiányban húscafat
a nyelv;
képmutatás az arc, ha
nem látszik.*